

הַלְבּוֹת שֶׁבֶת סִימָן רָצֶט שׁ שָׁא

כיאוריות ומוסיפות

אנו נראה נשימים היקיות בה, בין שהיא מוצה בפני עצמה ואינה ממנעות השבת, והוא מצות עשה דרבנן שהמן גרמו נשימים פערות ממנה (6) וכן אם יש לו לפני טעודה שלישית לחם שלם פרוסה, כתוב בביהיל' לעיל (ס"י רצא סי' ד"ה ולפchorot) שיבצע את השלם בסעודה שלישית ואת הפרוסה יניח למלחה מלכה, בין שכעדות השבת החשובות יותר מסעודות מלחה מלכה, שלא כמו שיש הטועים בו.

[משנה ב' ס"ק ג]

ולמר פיויטים וזמירות אמר רב קללה (7) וכן כתוב לעיל (ס"ו רצג ס"ק א) בשם המדרש, שצורך ללוות את השבת הנקראת כליה מלכתה בשירות והשבותה.

סימן שא

באיזה כלים מפרק לאאת שבת ואיזה מהם אסורים

[משנה ב' ס"ק א] ל מהר ולויזן אמר עסקוינו ⁽¹⁾ ואך בחל אין לפסע פסיעה געפה ⁽²⁾, דגוטלת אך דקמישמאוות מאור עיניגו ⁽³⁾, אלא דבשבת איקא נמי איסורא ⁽⁴⁾. ולחץ מפני הגשםים, כתוב בשווית שמת הלוי (ח'יא סי' זח) שמוורה, שמלאון הסמק ⁽⁵⁾ סי' רבא אל יוזץ בשלב חפוץ להרהורין, נהאה שעיקר האיסור הנלמד מן הכתוב יומגא חפוץ ⁽⁶⁾ הוא בשץ לעזר עסקיין, אלא שחוזל החופר למור על כל רעה משוש שבראיות איילן רן לדזרה, ולמן שרין מפני הגשםים, שייטה ושותה מכל הרחות ווניכר לכל שאון זו רעה של חול ויש בה תועלות וצורך המותר בשבת, אין איסור דבר [ונמה שהותר לעזר לעזר מעזה], והוא אף אם לא ניכר מותך ריצה שרעץ לעזר מעזה]. ובמנחת שבת (על קעושע סי' צ ס"ק ג) כתוב, שככל מקום שאם יילך כדרתו יהוה לו צער, זו מחמת שיש ברוחבו לבלים נוכחים או מחמת הגשם וחזרות וכל יציאת כהה. אפשר שמותר לפסע פסיעות נסות או לחוץ, שלא נאסרה הדרבנית והפסיעה הגסה אלא בשאלת כדרכו בקהלות ובבל עצר, ואולם במקומות עצר לא גוזה. ואיזה הגירח קנייבסקי קריית מלך שבת בכ"ד היז) כתוב, אסור לחוץ בשבת אף מפני הגשםים. (2) בשושע כתוב שאין לחוץ בשבת, ובperm'a התסיק שאפיילו לפטוט פסיעה גסה בשבת אסורה. כתוב בשווית אגרות משה (או"ח חי' סי' יח) שני מעשדים שתומים הם, שפטעה מכבה וזה טפיעה הנדרלה משניער אמונה, ואילו הריצה היא איפלו בפסיעות קטנות אלא שטעה כן במחירות זומקו רוח מהפה מג' א"א סי' ק). ולפי זה הopsis (שם), שדברי המג'א זומבו אים במשנה ⁽⁷⁾ שיאף בחול אין לפסע פסיעה גסיה' המצוירים על איסור הריצה, אינם במקומות הנכון, שהר רעה מותרת בחול כאשריו פסע פסיעות גדולות, אלא יש לצרינם על איסור הפטיעה הנטה המובה ברמיה.

(3) בפרט הדבר שכן מאור עיניו של אדם ניטל לחילוק בשહיל' חמיש מאות פסיעות נסות, כתבו הרטוס (חנויות י, ב' ד"ה פסיעה) שרך הפטיעה הראשונה נטلت מאור עיני האדם, ולא אחר הפסיעות, שכן שכבר הרגיל גוף בך אין דין מזיקות לך, תעודה, שגם אם נאמר ש愧 שאור הפטיעות נטולות מאור עיני, מימ אין כל אהת מהן נטלה אלא אחד מהמש מאות מזיקות מה ששאר לאחר הפטיעה שקדמה לה, שכן שככל התרחולות קשות, נמצוא שהראשונה קשה מהשנייה ומהשלישית וכו', וכן כל פסיעה נטלה מאור עיני של אדם בוחות מזו שקדמה לה, ובגמ' (ברכות מג, ב) מובא שתקנתו של מי שהלך פסיעה גסה היא להדרה בדורש רבי שמשי, ומולקו פטוקים בכוונה הגם, רשי' (שם ד"ה בקדושא) פירש שהכוונה הדא לשתיית כוס הקידוש בלבד שבת, ואילו בטור (או"ח סי' רשת) הובא בשם רב שיטקה מזון הקידוש על העניים. ובמהרש"א (חידושי אגדות שם) כתוב שלא נחגו לחות בלילה שבת מין הקידוש על העין, ומה שעששים בן הבהיר אין זה אלא לחיבוב מזוה ולא משומש רופאה, אלא העקר כמה שכתב רב שיטקה גוזה והוא שוניית הין. המשניב לעיל (ס"י רצא סי' מ"ח) כתוב, שכחסטבולות על הנרות בשעת הקידוש יש ממשום גוגלה לרופאות העניים שבחו על ידי פסיעה גסה.

המשן במילאים עמוד 26

[משנה ב' ס"ק מ]

אכלו קבי שרי, אך אין בזיה ממשום מלאקה ⁽⁸⁾. (38) אף שאפשר שככל מלאכאות של וtom טוב מוגנות משחחינה,悲哀 הנרש"ז אוירבר (שולחן שלמה סי' ית, יוטשיך פ"א הע' כב), שמדובר בין השמשות, והטעם שמותר להביא אין בזמן זה לזרוך הלילה אף שעידין אין לה הוא מכין שלא החמיר הגר"ש ואוצר (לקט הל' יציט עמי כח) כתוב, שאפיילו בלילה לא החומר לעשות מלאכה עד הקידוש של היום הבא, אלא שלגביה נשים נהגו שמותרות הן במלאכה בליל יו"ט שניהם שעה שהקהל שלאיין הן שיוכת אמרו 'ברכ' ו'ההיל' להחפכל, ורק לבני אנסים, שביהם לא נאמר מנהוג זה, כתוב המשניב בכאן שלא הותר להם אלא להביא אין, אך לא לעשות מלאכה.

[שיעור ב' ס"ק נ]

אך קנקנים שם מגנטים גאנט ⁽⁹⁾.

(39) האיר (ס"ק כב) כתוב בשם פסקי Tosfot, שמותר להביא אין מיום טוב לחיבור לאחר שאמרו הקהל 'ברכו', אך אם לא התרפל וום לא אמר 'ברוך המבריל', בין שאין אישור אלא מושם הכהנה. ודבריו צודיכים ביאור, שהרי במוראי יו"ט ואשון אין הברלה כלל, ומה שבירך לומר 'ברוך המבריל', ונראה שהוא כוונת השעה' שחדרבאים מגומגמים קצת, וכך תיקן במשניב את ההלשון וכותב זום לא קידש.

סימן ש

שיסטר שלחנו במווצאי שבת

[משנה ב' ס"ק א]

לפ"ס מפה על שלטנו דרכ' בגדי וכובע, פמוק לעעב ⁽¹⁰⁾.

1) לעין פרישת המפה לכבוד השבת, כתוב לעיל (ס"י רבס ב' ס"ק ח) שתישיאר פרושה עד אחר הברלה. וכך אם הסר את המפה לאחר הברלה, יש לשוב ולפטרה לכבוד טעודה מלאה מלכה (ספר בירור הלבה אות ד). 2) ואם האיר בטעודה שלישות ונשכה עד הלילה, כתוב האיר (ס"ק א) שאינו צריך לאכול עד סעודה מלאה מלכה. ובכתוב המתה אפרים (ס' ר' רב סמ"ז), שבין במחשבתנו שתעללה לו הטעודה והוא גם לשעת מלחה מלכה. והוסיף באלו למטה שם (ס"ק ייח), שכן שעיל פי ה' נמשכת סעודת שלישית עד הלילה. لكن יש תלמידי חכמים שאינם נזהרים בסעודה מלאה מלכה, ומסתפקים באכילת מין תרגימה או פירות לאחר הברלה. אמנים בתורת שבת (ס"ק א) ובתחלה לדוד (ס"א) כרבנן, שאינו ירוצה זה ידי חובה. והקף החיים (ס"ק יא) כתוב, שעיל פי הסוד צריך לעשות סעודה ריבעת בפני עצמה.

[משנה ב' ס"ק ב]

דברים שצורך לכבד השבחת ⁽¹¹⁾ וכור, יותר מתקומות ⁽¹²⁾ וכור, כי אם משענוקת מלחה-מלךה ⁽¹³⁾ וכור, דאי אפשר לו ליקים גלט ⁽¹⁴⁾. 3) ואך במושאי יו"ט, נהג החוזיא (טעמא דקרה בסוף הספר הנגנות הוראות מהחוזיא אותן זה) לאכול סעודה מלאה מלכה.

4) דין זה נלמר מדברי השערת תשובה (ס"ק א) בשם הארכ'יל, שאן לומר וירדו במושאי שבת עד אחרי הצהות, בגין שעוד חצות יש עדין קדושת שבת. וכן במק' איש חי (שנה ב' פ' יצא אותן ב') למד דין זה מדברי הארכ'יל. 5) ומטעם וזה כתוב הפטמא (א"א סי' ק) לענן חיזוב נשים במלחה מלכה, שרואר נס להן לאכול טעודה וה, שהוזר אמר זה [הנכסיין] אינו בתה אלא מסעודה זו. אך תבאי שחמג'יא (ס"ק א) ציין לסי' רצא. וביאר הפטמא שכונות המג'יא, שודק באכלה שלישית נשים חיבות' כתוב, שאפשר לבאר במבנה המג'יא שנשים חיבות' בסעודה זה, כמו שתכתב שם (ס"ק יא) לגבי חיזוב נשים בטעודה שלישית, שלכל דיני שבת איש ואשה שרים. וכן כתוב הפט' החיים (ס"ק ב) שנשים חיבות' בסעודה זו.

מאייר, ההורת שבת (ס"ק א) כתוב, שאך על פי שבל הנעמים שאמרו על טעודה זו שיכים גם בנשים, היינו לויי השבת והנתת העצם, אך למשה

הלוות שבחטן רצט ש שא

באר הגולה

סובב כל מוציא-שחתת כל סכירות,ומי שפוגע בו וישקה מknוי יתרכא מכל פוליאין כל ב'. ולא ראוי למן הגן זה, עזק לעיל סיון רסגן,מי שמוסיף מהל על מקצת אסף יותר לאחר שהבדיל לאשוו לו נלאכה:

ש שיסדר שלחנו במוואשי שחת, ובו סעיף אחד:

A אליעלים (א) יסדר אדים (ב) שלחנו במוואשי שחת (ב) כדי ללוות (ג) את השחת. אפלו אין אריך א שחת קיט א אלא לבונית:

שא באינה כלים מחר לצאת בשבת ואיזה מהם אסורים, ובו נ"א סעיפים:

A (א) אין לרוץ בשחת באלא-אמיכון הוא לרבר מצונה, בגין לאית-תקנשות או ביווא ב': הגה (ב) ואסור לפנס א שחת קיט ב' בדלה ר'

שער תשיכה

[ל] שלחנו, עבהיה. וכטב כחחים קשם פוקש"א באורות שחת ד' קיט וטוב גלשות דבר קחש למש, ועי' פשחה באפי נפשׂ ולא ממשירם, וב"כ פוקש אקלטש דיא ד' אבון לזרוי לבנה תא דביה, עיש. וכטב קשם פולידי אארוי שנונט שחת איה חולפת לאברה עד אפר קערות פרוש, וכן איז אווי להתחזק בלאקאה שאינה אכלבש עד אטר סידת מיש, עיש, גם מבט שער שא"א לו לאכל בת לחות יאל פת יטינ. ויבנו ללוות השחת ולחשיר בוניה בפניהם חל ויאור לקם אורשת שבת. וכטב בס' פתק"ם דוחתא בלשוכיה סמן לשקל בשם הארי זיל שאמר למד וחיד בריש עד שאבד בזות לילה שי עד בזות יש קורתה שבת. עיש. עזק באיר קשים טלית. מי שפoxic בזות לילה שי עד בזות יש קורתה וזה לאתרים. בס' למד דינים ומתקרבים השליכים לנטקה זו, עיש:

באר היטיב

פרקת וילשלה. בטב כרכש"א בראשה: מה בא צויל שקדש על ברוך על חבר במושט טעם שעינה הכתלה ברכיה, זומר משאר בריחת, זה ביום פלוני זה בימים פלוני: קשובה, לפי שפואסר בטענה ובמירוש חזרו לטענה, אבלו נתקופש;

(ה) שלחנו. פי' בקדשת מטה על שלחן ושאר מינימ השותנים אצלו בערךת השלחן מושם כבוד שחת, והזומות קמר אמר אבר קדלה, עין טין. ויהדר לאכל מין מאכל שתאב אליו יתיר אף שהוא בילך. ובזמננו שטאפרין כיב' פסנתרה כי שאן יכולים לאכל בכווש, יולין לkipה בפרט, מ"א. ובאי' בחב' שטמי שאמ מקשין הקשודה כי עד לאחר ששה איצ' לאכל עוד סעקה ד' במו"ש:

מונגה ברורה

ביציאה, (ה) קשם שארים מלונה את המליך בצעתו מן קעד. ומעטם זה נרא (ס) שטוב להקדימה כדי שחתה סמוכה לייציאת השחת; ואם אין אביך עזק לאכל, (ו) מתכוון על-בל-בנימ שלא יעסוק במלאכה בקבוע עד שיקים סעודיה זו. ועי' בשערית-תשובה דמשמע דאיינו כדיי בכל גונא לאחרה יומר מחייב. ואקרו העקרונות, דאבר אחד יש באדים נהספוי שמ', וזה הקابر (ז) נשאר קנים בעקבך עד עת הקחנה, אטאלו אחר שגראבו בו כל העצמות, וזה קابر אין נעה מושום אכילה, כי אם מסענאות קללה מלבה²³. ודע, זמקל מקום סעודיה זו איתה חובה עליו במו' השלש סעודות של שחת, דשים אקמכו והו אקרא (ח) וזהו רק מצונה בעלאם, ופנקא' מהה (ע) סיני דאי אפשר לו לנקם גלס²⁴: (ג) את השחת. ומטעם זה יש נוגאים להרבות נרות במוואשי-שחת יוך מימי' החל, ונוגאים גספין לומר פיטוטים וקימות אחר קבדלה²⁵ (אתהוניות):

A (א) אין לרוץ בשחת. שנאמר "וְקַבֵּתוֹ מִצְוֹתָה הַנְּקִידָה", ורשות,

שלאו והא חלוקה בשחת בלילה בחל, שדרה הדוד למסר ולירון אחר עסקו²⁶. (ו) וגף בחל אן לאטש פסיצה גהה, רונטלה אחד מפה מרבות מטהוד עניין²⁷, (ז) אלא דבקשת איכא נמי אסורה²⁸ מושום מעשות דרכיך²⁹: (ב) ואסור לדין (ג) שאסור לנקם:

שער חמיאין

שהבדיל בתפללה או באנירית 'הפקדי' לחו, דרביה ושניהם מהמן ברכיה ולא עריך, ובiyor מזוה מספקר לפקען ברור' גואך, גם אין הוא לא נקל בקה כי אם אטור שהבדיל פוליה, וגם אין יטיר בקה כי אם אטן קלקה וכדרפה ולא בשאר מלאת, וכמו שפטב צלי' האגאנטרכט: (כ) מג'אנטרכט: (כ) מג'אנטרכט במקרא דזקען סעודיה זה על הפת' להכללה, פמו' בשאר סעודות של שחת, (ג) וגם משמע רבבשילין אם יש לו. ואם אין לו, או שחווש רבבש או בשאר רבבשילין אם יש לו. בגין בקץ' שטאפרין בקוננו לאכל סעודה שלילית לאכילה נעה, בגין בקץ' שטאפרין בקוננו לאכל סעודה שלילית סמוך לאכלה³⁰, וקימת בקנות או על-בל-בנימ בפורות: (ב) כדי ללוות וכו'. דבש שאריך לבבר השחת³¹ בקידשתה בן אריך לבבנה

שער חמיאין

שהבדיל בתפללה או באנירית 'הפקדי' לחו, דרביה ושניהם מהמן ברכיה ולא עריך,

ובiyor מזוה מספקר לפקען ברור' גואך, וגם אין הוא לא נקל בקה כי אם אטן קלקה וכדרפה ולא

בשאר מלאת, וכמו שפטב מוקחה, בגין משמע בשאנטרכט-שחתה:

(ד) וטעם ליה איטה בלילה רקה, לפי שאבר זה לא נקל בתא מצען מפעץ

הרעת, דודים אכלו בערבי-שחת, והוא אין לו הנאה מפצל ב' אם במוואשי-שחתה:

(ה) וכן דבא דבש לו קש' או דב' וכדרפה עצמאם מפצל, בגין יטיר בטלות אטן קפיה:

(ו) ומג'אנטרכט: (ז) רשות: (ט) דהא זכר ליה הוא בעת נישאה ולא נקל בקה כי אם אטן קלקה וכדרפה ולא

במלאה נקdem: (ט) וקמו שפטב מוקחה, בגין משמע בשאנטרכט-שחתה:

(ט) וטעם ליה איטה בלילה רקה, לפי שאבר זה לא נקל בתא מצען מפעץ

הרעת, דודים אכלו בערבי-שחת, והוא אין לו הנאה מפצל ב' אם במוואשי-שחתה:

(ט) סאנטרכט: (ט) רשות: (ט) סאנטרכט: (ט) סאנטרכט: (ט) סאנטרכט: (ט) סאנטרכט: (ט) סאנטרכט:

בשם הנטרכט: (ט) רקס'ם ושרוי פוסקים. עזק ברכש' שחת קיג' עב' דה' מפר', משלע דבקפיצה אינו אסור לרוב החא כי אם בשאנטרכט

המים ורב שאי אפשר לעבר עליו אם לא עליידי קפיצה. ומטילא הוא חון לדין לאוורה בסתם קפיצה יהה מפר. אבל משורי פוקים לא

